

Cajteng

DECEMBER, 2021

*Literarno in likovno
ustvarjanje*

Praznični recept

UEFA liga prvakov

*Intervju z učiteljico
Uršo Vidmar*

Intervju s Hano Grubič

Amerika

MLADO LETO

*Kaj prinaša mlado leto,
ki v naročju zime rase,
s tisoči želja začeto,
kakšno bo, kadar odrase?*

*Naj kakor predrobno seme
zraste v čudežno drevo,
s korenino sredi zemlje,
s krošnjo daleč pod nebo ...*

(Bina Štampe Žmavc)

UVODNIK

Pozdravljeni, bralke in bralci Cajtenga!

Po dolgem času smo se novinarji spet zbrali in za vas napisali novo izdajo Cajtenga. Približujejo se nam božično-novoletne počitnice in ker nam je narava pred časom že podarila sneg, se nam je zdelo prav, da vam tudi mi malo popestrimo te praznične dni.

Ker se je v preteklih mesecih zgodilo veliko, smo za vas zbrali nekaj najbolj zanimivih dogodkov. Napisala pa jih je popolnoma nova skupina novinarjev, ki je veselo zavihala rokave in z navdušenjem sprejela izziv, ki je bil pred njo.

Želimo vam prijetno branje, lepe praznike in srečno novo leto!

Tinkara Umek

DOGAJALO SE JE ...

DAN ŠOLE – Brestanica, ali te poznam?

V sredo, 20. oktobra, smo izvedli dan šole, na katerem smo spoznavali naš domači kraj – Brestanico.

Vsak razred je obiskal drugo lokacijo, kjer smo izvedeli veliko novega in posneli kratke posnetke o zanimivostih Brestanice, ki smo jih nato strnili v skupen videoposnetek in ustvarili čudovito video razglednico našega kraja.

Tudi nekateri znani domačini, npr. Nik Škrlec, Klemen in Nejc Cehte, so se prijazno odzvali na povabilo in tudi sami posneli kratek video o tem, kaj njim pomeni Brestanica.

Avtor fotografije: Boštjan Colarič

Vsi razredi osnovne šole smo se odpravili na sprehod po Brestanici. Nekateri so šli na trg, drugi k baziliki Lurške Marije. Učenci devetega razreda pa smo odšli na grad. Hodili smo dobre pol ure, pri gradu pa nas je počakala vodička, ki nam je povedala nekaj o gradu, veliko pa smo ji lahko povedali tudi sami, saj smo grad s šolo že večkrat obiskali. Razdelila nam je tudi čokoladice, nato pa smo posneli kratek video, ki si ga lahko ogledate na šolski spletni strani. Sprehodili smo se še do spodnjega gradu, o katerem je veliko legend. Ena najbolj znanih je ta, da sta nekoč na gradu Rajhenburg živela brata, ki sta se nekega dne sprla in mlajšega so izgnali na spodnji grad. Ker pa sta bila v sporu, sta vsak iz svojega gradu streljala skozi okno in tako drug drugega ubila. Po ogledu obeh gradov smo se skozi trg odpravili proti šoli. Tam pa se je naš dan zaključil z risanjem razglednic.

Tinkara Umek, 9. a

KULTURNI DAN – Reformatorji na odru

V šolskem časopisu se spominjamo tudi kulturnega dneva, ki nam je bil zelo všeč. Ogledali smo si predstavo z naslovom Reformatorji na odru, ki nam je na izredno zanimiv in humoren način približala obdobje v slovenski književnosti, ki nam sicer pri pouku ni bilo tako zanimivo.

V petek, 12. 11. 2021, smo odšli v Kulturni dom Krško. Ogledali smo si predstavo o reformaciji. Nastopala sta Nik Škrlec in Boštjan Gorenc – Pižama. Predstavila sta nam življenje Adama Bohoriča in Jurija Dalmatina. Predstava je trajala približno eno uro in pol. V tem času sem izvedel veliko o njunem življenju.

Ko smo se vrnili v šolo, smo pogledali film o življenju Adama Bohoriča. Učiteljica nam je pokazala tudi knjigo Reformatorji v stripu.

Tilen Zupančič Jevšnik, 7. a

TEHNIŠKI DAN

V sredo, 1.12. 2021, smo imeli tehniški dan. Naredili smo preko dvajset papirnatih snežink in izrezali kar nekaj papirnatih jelenčkov in smrek. Te smo nalepili na okna po šoli. A ker jih je bilo premalo, smo jih morali obrisati in izrezati še več. Prvi dve uri smo torej izrezovali papirnate jelenčke in smreke, preostale ure pa smo izdelovali papirnate snežinke. Nekateri smo ostali še šesto uro, ker nam še ni bilo treba iti domov, in ustvarjali naprej. Hoteli smo izdelati trideset papirnatih snežink, a na žalost nam to ni uspelo. Snežinke smo odnesli v tehnično učilnico ter jih prešteli. Bilo jih je petdeset (bili smo presenečeni, da jih je toliko). Ko smo naslednji dan prišli v šolo, smo videli naše izdelke, ki so viseli s stropov in krasili šolske prostore.

Lia Rakar in Anaja Teodorovič Avsenak, 7. a

V sredo, 1. 12. 2021, smo imeli devetošolci **DAN POKLICEV**.

Prvo uro smo se razdelili v dve skupini; ena skupina je bila v računalniški učilnici, kjer nas je vodila gospa Veronika in smo reševali ankete, ki so nam pomagale pri odločitvi za poklice. Druga skupina pa je v razredu reševala delovne liste, s katerimi smo lažje spoznali sami sebe in svoje želje. Kasneje sta se skupini zamenjali.

Po malici je k nam prišla profesorica s Strokovnega izobraževalnega centra Brežice in nam opisala programe.

Dan smo zaključili z ogledom posnetkov o različnih poklicih, ki so nas zanimali. Ta dan je mnogim pomagal pri izbiri poklica.

Gal Brljavac, Tinkara Umek in Maša Vasiljevič, 9. a

Tehniški dan mi je bil všeč, ker sem dobila veliko novih informacij o poklicih. Vem, da mi bodo pomagale pri odločitvi, v katero srednjo šolo naj se vpišem.

Neja Pirc, 9. a

Bilo mi je dolgočasno, ker so predstavljali šole in poklice, ki me ne zanimajo. Se mi pa zdi, da so te poklice zelo dobro predstavili in sem izvedel kar nekaj novega.

Klemen Bohorč, 9. a

Ja, všeč mi je bilo, ker smo dobili več podatkov o različnih možnostih, ki nam bodo pomagali pri odločitvi. Tudi gospa Veronika nam je pomagala. Bilo mi je všeč, da smo imeli tak kviz.

Sergej Štampalija, 9. a

LETNA ŠOLA V NARAVI

Kljub temu da smo že veselo zakorakali v zimo, šestošolci v mislih verjetno še vedno radi zajadrajajo v Nerezine, kjer so preživeli zabavne dni v letni šoli v naravi.

Objavljamo prispevka Karle in Žana, ki sta v svojih razmišljanjih strnila doživetja tedna, ki sta ga preživela na morju s sošolkami in sošolci.

Jesenska šola v naravi na morju

V soboto, 18. 9. 2021, zjutraj smo se odpravili v šolo v naravi v Nerezine. V avtobus, ki je bil pred šolo, smo naložili vse potovalke, kovčke in nahrbtnike.

Najprej smo se vozili približno tri ure, potem pa smo se ustavili in pojedli. Med vožnjo smo gledali risanko Alvin in veвериčke. Čez nekaj časa smo prišli do trajekta. Bili smo zgodnji, zato smo čakali še pol ure in se nato vkrcali.

Ko smo prispeli v naselje, smo v hiško znosili kovčke in si oblekli postelje. Sledilo je kosilo, po kosilu pa smo odšli na plažo. Veliko smo plavali. V prostem času smo igrali namizni tenis ter igro vroča žoga. Spoznali smo dva študenta, ki sta nas učila plavati in nas zabavala. Z nami pa sta šli tudi učiteljici Alenka in Natalija. Prvi dan po večerji smo imeli igre. Sodelovala sem v zadnji igri. Igrali smo se »vlakca«. Ko je zavil desno, smo se sklonili desno, ko levo, smo se sklonili levo, ko pa je bil tunel, smo se sklonili navzdol in zaprli oči. Učitelji so imeli na rokah modro kredo in so nam jo z rokami namazali po obrazu.

Vsak dan smo morali v posteljo ob desetih. Zjutraj smo vstali petnajst čez sedem. Ob pol osmih smo imeli že jutranji tek. Skoraj vsak dan smo šli po plavanju igrati igre z žogo. Največ smo igrali boj med štirimi ognji. Igrali smo tudi odbojko in nogomet na mivki. Predzadnji dan smo imeli tudi lokostrelstvo. Igrali smo tombolo ter se zabavali. Zadnji večer so nam podelili priznanja in predstavili smo hiške. Nato smo zaplesali in zapeli.

Povsod je lepo, najlepše je doma. Bila sem srečna, ko sem zagledala družino. Prišli so prav vsi, tudi pes Ron.

Karla Grubič, 6. a

NEREZINE

V soboto, 18. septembra, smo se odpravili v letno šolo plavanja v Nerezine. Zgodaj zjutraj smo se zbrali pred šolo. Učiteljici sta nas, fante, določili, da prinesemo rekvizite iz jedilnice. Kmalu je bil čas za odhod. Sledil je še objem staršev in pozdrav v slovo. Ob 6. uri smo se odpeljali izpred šole.

Peljali smo se v Krško, kjer smo kmalu zavili na avtocesto. Na avtobusu je bil živ žav. Kar kmalu smo prišli na mejni prehod. Ker ni bilo gneče, smo pot nadaljevali hitro. Vmes smo se ustavili na postajališču, pojedli malico in popili vodo. Med vožnjo po avtocesti smo uživali ob gledanju risanke Alvin in veveričke. Malo pred otokom Krk smo zagledali širno morje, vsi smo bili zelo veseli. Veselil sem se vožnje s trajektom, kmalu smo se vkrcali mi, zatem pa še vozila. Trajekt je imel velik napis Jadrolinija. Ko smo odpluli, je pihal veter. Opazovali smo okolico in valove morja. Po vožnji čez Cres smo prispeli na Mali Lošinj in kmalu v Nerezine, do našega naselja.

Razdelili smo se v tri skupine, razpakirali stvari in odšli na kosilo. Po dobrem obroku smo se malo spočili, nato smo si uredili postelje. V naši hiški smo bili sami fantje, zato smo ji naredili ime »GAMERSI«. V njej smo letovali Nik, Erik, Matija, Kristjan, Filip, Liam, Urban in jaz. Prosti čas smo izkoristili za klepet. Kmalu smo se pripravili za odhod na plažo. Tam smo imeli svoj kotiček. V morju smo se naučili plavanja različnih tehnik. Meni še ne gre najbolje skok na glavo, z ostalim sem pa zelo zadovoljen. Moj mentor je bil Žiga. Bil je super, naučil me je zelo veliko. Ponosen sem nase in na njega, upam, da se še kdaj srečava. Po plavanju je sledila večerja, saj smo bili lačni in zelo utrujeni. Po večerji smo imeli spoznavni večer.

Vsak naslednji dan je bil po urniku skoraj enak. V plavanju sem osvojil srebrnega delfina. Svoj cilj sem delno dosegel, ponosen sem nase, na sošolce in učitelje. Bilo je super, dobra izkušnja brez družine, ki pa sem jo zelo pogrešal, kot verjetno vsak izmed nas. Dnevi so hitro minili. Kot pravi moja babi, vse, kar je lepo, hitro mine in pusti lepe spomine.

Žan Omrzel, 6. a

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

Tudi letos smo 19. 11. 2021 obeležili dan slovenske hrane in imeli tradicionalni slovenski zajtrk. Jedli smo domač kruh, domače maslo, lokalni med, mleko in jabolko ter izvedli promocijske in izobraževalne aktivnosti.

Letošnji slogan je bil »Zajtrk s sadjem – super dan!«, saj je leto 2021 razglašeno za mednarodno leto sadja in zelenjave.

Dejavnosti na naši šoli v povezavi s projektom:

- izvedba tradicionalnega slovenskega zajtrka;
- izvedba tradicionalnega slovenskega kosila;
- izvedba oddelčnih skupnosti v tem tednu na temo projekta – interna PPT predstavitev (lokalna hrana, uravnotežena prehrana, zajtrkovanje, tradicionalne jedi, kranjska čebela, kmetijstvo ...);
- izdelava izobraževalnih plakatov;
- kuharska delavnica z lokalnimi živili;
- tematike v povezavi s projektom v okviru pouka;
- sodelovanje v literarnem in likovnem natečaju v sodelovanju s Kmetijsko gospodarskim zavodom Novo mesto;

- sodelovanje s Čebelarsko Zvezo Slovenije s petjem pesmi;
- nakup medu pri lokalnem čebelarju;
- izobraževalne vsebine na temo kisle repe in kislega zelja;
- poudarek na zajtrkovanju in izobraževalne vsebine.

LITERARNO USTVARJANJE

V 6. a razredu so razmišljali in pisali o svojih prijateljih.

Moj prijatelj

Mojemu prijatelju je ime Tim. Je prijazen in hkrati zelo čuden. Pri njem mi je zelo zanimivo to, da vedno, ko ga učiteljica popravi, skoči v zrak, kot da bi imel na podplatih privezane rakete.

Tim zelo rad igra računalniške igre, najljubša igra, ki jo igra, pa je Minecraft. Stvar, ki je pa ne mara, pa je domača naloga. Od vseh jedi ima najraje hamburger, kar me pa ne čudi, ker je hamburger res odlična hrana. Njegova najljubša pijača je Sprite, meni pa ta pijača ni najbolj všeč. Njegovi najljubši barvi sta črna in rdeča. Rad se tudi igra s polsestro Niko.

Tim ima ob strani kratke lase, po vrhu pa malo daljše. Na roki vedno nosi črno pametno uro.

Gal Vovk, 6. a

Moja najboljša prijateljica

Moja najboljša prijateljica je Maja. Hodi v isti razred kot jaz.

Maja ima oranžne lase, svetlo barvo polti in zelo rada ima ličila. Navadno nosi čop ali pa ima lase spuščene. Ima tudi uhane, ki so zlate barve. Njena barva oči je rjava.

Maja je zelo dobra prijateljica, saj je vedno nasmejana, vedno vesela, rada predvsem pomaga, je zelo pametna, ker mi velikokrat pomaga pri nalogi, njen obraz ima vedno nasmehek do ušes. Ko bo velika, si želi postati vzgojiteljica, saj ima zelo rada otroke.

Lucija Koren, 6. a

Moja najboljša prijateljica

Moja najboljša prijateljica je Hana. Ona je prava prijateljica, saj mi zmeraj, ko sem v težavah, priskoči na pomoč.

Vedno je nasmejana in živahna. Rada tudi tekmuje, saj je dobra športnica. Je prijazna, saj se tudi, kadar sva jezni druga na drugo, spet pobota z mano. Hana je tudi zelo pogumna, saj sva nekega dne, ko sva se družili, skočili s petmetrskega drevesa v vodo. Seveda se zelo spoštujeva, ker je za dobro prijateljstvo pomembno veliko spoštovanja in zaupanja.

Po zunanosti pa izgleda takole: ima dolge rjave lase, rjave oči in nos normalne velikosti. Je srednje visoka in suha. Nosi tudi uhane.

Sva zelo dobri prijateljici, vendar tudi nama ne teče vedno vse kot po maslu. Kot prijateljico jo imam zelo rada in je nočem izgubiti. Ko se druživa, se imava lepo.

Živa Župevc, 6. a

Moja najboljša prijateljica

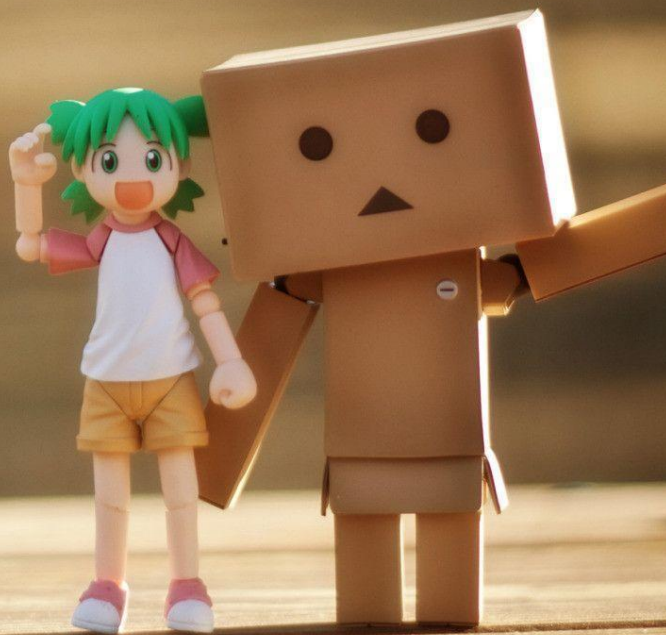
Moja najboljša prijateljica je Lina. Skupaj obiskujeva šesti razred Osnovne šole Adama Bohoriča Brestanica. Lina je zelo dobra prijateljica, ker ima dobro srce in mi vedno stoji ob strani.

Lina je smešna in zabavna, v njeni družbi se vedno nasmejim. Ko nekaj želiva narediti in nama ne gre vse po načrtih, vedno najdeva rešitev in nama skupaj vedno vse uspe.

Lina je tudi zelo lepa. Ima srednje dolge rjave lase, lepe rjave oči z dolgimi trepalnicami in je nižje rasti. Vedno jo krasi iskren nasmeih.

Skupaj počneva vse, se učiva, zabavava, telovadiva in počneva vse ostalo, kar imava radi.

Maria Rosa Kozmus, 6. a

Sedmošolci so v domišljiji obiskali srednji vek in sodelovali v viteškem spopadu med Pegamom in Lambergarjem.

Brez moje pomoči Lambergar ne bi zmogetl

Moja zgodba se je začela davnega leta 1432. Bil je vroč poletni dan, ko sem oral na polju.

Hotel sem že iti v hišo, ko sem naenkrat zaslišal topotanje kopit. Počakal sem, da vidim, kdo bo prišel mimo. Bil je visok, čeden mož v modrem suknjiču. Imel je tudi sabljo. Zdelo se mi je, da nima dobrih namenov in bilo mi je neprijetno. Vzel sem sekiro in čutaro ter s svojim konjem odjezdil za njim. Jezdil je proti gradu Kamen. Na grajskem dvorišču je sedel cesar in možak je stopil do njega. Skrival sem se za grajskimi vrati in poslušal, kaj je rekel cesarju. Rekel je: »Vi pa nimate junaka, ki bi se pomeril z mano!« »O, imam ga, Pegam. S Kranjske dežele je, mu bom napisal pismo, naj pride!« mu odgovori cesar.

Tako je že naslednji dan prišel Lambergar, da se pomeri s Pegamom. Imel je lepega konja. Šli so na polje, da bi si vsi lahko ogledali ta veliki boj. Šel sem poleg. Bitka se je začela. Pegam je že pridirjal do Lambergarja in ga podrl na tla. Bil je pripravljen, da mu odseka glavo. Tega nisem mogel dovoliti, zato sem tudi sam skočil na bojišče in Pegama udaril s sekiro po glavi. Padel je. Pustil sem Lambergarju, da zaključi boj. Vsi so vpili od veselja.

»Lambergar, kaj si želiš v dar?« je vprašal cesar. »Na Kranjskem so trije gradovi in želim si, da bi bil eden od njih moj. Druga dva pa prosim za tega junaka, ki mi je rešil življenje,« je rekel Lambergar. »Ah, gradove kar ti obdrži. Ne potrebujem jih. Jaz si želim samo srečo in veselje v mestu,« sem mu odvrnil in odšel domov. »Adijo, cesar in Lambergar. Srečno.«

Alen Boh Cehte, 7. a

Brez moje pomoči Lambergar ne bi zmogetl

Sem Enej, Lambergarjev oproda. Živim na njegovem gradu in mu pomagam pri viteških stvareh.

Nekega jutra je pred grad Kamen prišel sel z Dunaja. Prišel je po Lambergarja, kajti na Dunaju grozi strašni vitez Pegam. Lambergarju sem pomagal obleči oklep in pripraviti konja. S svojim konjem je hitro odjezdil proti Dunaju, jaz pa sem pripravil rezervno orožje ter tudi sam odšel. Ko sem prišel na Dunaj, sta Pegam in Lambergar ravno odhajala proti bojišču. Množica ljudi je vzklikala in šla za nami. Ker je Lambergar tako hitro odšel, mu mami ni mogla povedati Pegamove skrivnosti, zato sem mu jaz zašepetal, naj cilja njegovo srednjo glavo. Zagnala sta se drug proti drugemu prvič, drugič in tretjič. Videl sem, da ima Pegam daljši meč kot Lambergar, zato bi Pegam prej zadel Lambergarja. Hitro sem vrgel kamen in spotaknil Pegamovega konja. Pegam je padel na tla in Lambergar mu je lahko odsekal glavo.

Dunaj je bil osvobojen. Lambergar je od cesarja dobil tri gradove, jaz pa sem postal vitez.

Enej Cvirn, 7. a

Učenci osmih in devetih razredov pa so se v svojih pisnih nalogah posvetili tudi zahtevnejšim temam in motivom, na primer razmišljanju o domovini, prepovedani ljubezni in obdobju protestantizma.

Ponosna sem, da sem Slovenka

Slovenija je moja domovina in na to sem ponosna. Zanimivo je, da je slovenski jezik med najzahtevnejšimi jeziki na svetu. Všeč mi je slovenska narava. Rada se sprehajam med krošnjami dreves, berem slovenske knjige, pojem slovenske pesmi in pišem spise. Zelo rada poudarim, da sem Slovenka!

Hana Grubič, 8. b

Ponosen sem, da sem Slovenec

Ponosen sem, da sem Slovenec, saj kljub temu da smo mali, se držimo visoko in močno.

Slovenija ni samo država in ne sama pokrajina, saj jo naredimo mi, Slovenci in Slovenke, sami. Slovenija smo mi, ljudje te prelepe države, in zato se skupaj držimo. Slovenija nikoli ni bila prepoznana, ker smo zmeraj bili pod drugimi državami, a po letu 1991 smo Slovenci dali Slovenijo na zemljevide. Pogoje imamo dobre, a to smo morali mi sami videti. Zdaj smo mi sami svoja država in upam, da bo tako ostalo še na tisoče let.

Filip Krajnc, 8. a

Zemlja domača ni prazna beseda

Moja domovina je Slovenija. Vesela sem, da živim v dobro urejeni državi, kjer ni vojn ali občutnega pomanjkanja. Slovenska zemlja je rodna, saj lahko na njej vzgojimo kar nekaj živil, na kar smo lahko ponosni. Poleg tega vemo, da v živilih ni škodljivih škropiv.

Ker živimo v manjšem kraju in njegovih okoliških vaseh, smo lahko tudi v času karanten, ki smo jih doživeli v zadnjem obdobju, čas preživljali zunaj, v naravi, na svežem zraku. V večjih mestih in krajih te prednosti niso imeli, saj so ostali zaprti med štirimi stenami.

Slovenija je res čudovita dežela, ki je zelo obiskana, ampak je kljub temu v svetu večina ljudi še ne prepozna. Prepoznavnost Slovenije pa v svetu širijo slovenski vrhunski športniki, glasbeniki, umetniki ... Imamo čudovite kraje, ki so zelo obiskani. V vsakem kraju v Sloveniji se najde kakšna znamenitost. Pri nas je to zagotovo grad Rajhenburg, ki je znan po trapistih, ki so izdelovali odličen sir ter čokolado.

Zala Simonišek, 9. a

Domovina

Moja lepa domovina,
v mojem srcu si edina.
Tvoje reke, gore, doline
in širine lepe pokrajine
dajejo nam srečo in veselje,
prevzema nas vse tvoje to zelenje.
Ponosen sem na tebe, domovina,
ker v miru in svobodi tu živim,
za tebe, domovina,
vse kar želiš si,
z veseljem storim.

Gal Fuks, 9. a

Zemlja domača ni prazna beseda

Svojo državo imam rad, ker je majhna in posebna. Imamo enega redkih jezikov, ki ima dvojino. Velikokrat so turisti presenečeni nad lepotami države. Zame so najlepše Julijske Alpe, Jadransko morje in Bled. Najverjetneje ne bi želel živeti kje drugje, rad pa spoznavam tudi druge kraje. Slovenija je tretja v Evropi po številu gozdne površine.

Včasih se zbudim pred sončnim vzhodom in se peš ali s kolesom povzpnem na bližnji hrib ter opazujem okolico. V Sloveniji se lahko prebudiš v gorah, ob morju pa lahko gledaš sončni zahod. Če bi si želel ogledati vse, pa bi seveda morda potreboval kar pol leta.

Žan Zakšek, 9. a

Romeo in Julija današnjih dni

V lepi in sodobno urejeni soseski v Ljubljani je živila odvetniška družina z dvema otrokoma. Oče in mati sta imela uspešni karieri v odvetniškem podjetju, sin Miha je bil šele osnovnošolec, hči Doroteja pa je ravno zaključevala gimnazijo. Starši so veliko upov polagali prav nanjo, saj je veljala za zelo pridno in vestno učenko. Bila je tudi lepo vzgojena in imela je rada živali, predvsem konje. Starši so ji omogočili, da je trikrat tedensko obiskovala tečaj jahanja v Lipici.

V drugačni družini je živel David, sin mame samohranilke, ki ji je s svojim delom pomagal vzdrževati gospodinjstvo. Živila sta skromno, veljal pa je za dobrosrčnega in razigranega fanta. Očeta ni nikoli poznal.

Tudi David je oboževal živali in naravo, saj sta z mamo živila na podeželju v majhni hiški. David je nekega dne prejel klic, da imajo zanj delo v kobilarni Lipica. Ni dolgo razmišljal, naslednji dan je že bil pri gospodarju, ki mu je predstavil delo in konje. Gospodar mu je naročil, naj enega osedla, saj mora biti pripravljen za neko dekle.

V hlev je vstopila Doroteja in opazila Davida, kako boža konja. Všeč ji je bilo, kako zna ravnati s konji. Ko sta se pogledala v oči, je preskočila iskrica. David ji je pomagal na konja in Doroteja je ves čas opazovala Davida.

Po končanem treningu je David prevzel konja in Doroteja ga je pospremila v hlev. Začela sta klepetati in se smejati. Ker je zamujala, jo je v hlev prišel iskat oče. Kar je videl, mu ni bilo všeč. Doroteja se je hihitala s fantom. Oče je vedel, da bo nekoč imela fanta, vendar takšnega, ki bo po njegovem okusu. Doroteji je nakazal, da je čas za odhod. Davidu je pomahala in zavpila, da se vidita naslednji teden.

Čez dva dni sta ji oče in mati povedala novico, da jo prijatelji vabijo na ranč v Angliji, kjer bo spoznala študente, ki obiskujejo pravno fakulteto. Rezervirano je imela že letalsko karto, zato je morala oditi. Doroteja je najprej pomislila na Davida, kako sta skupaj preživljala čas s konji. A moč in želja staršev je zmagala.

Doroteja je bila že pri prijateljih, a misli so ji uhajale domov k Davidu. David pa je tisti dan nestrpno pričakoval prihod Doroteje, a je žal ni dočakal.

Gal Fuks, 9. a

Pomagala sem tihotapiti prve slovenske knjige

Bili smo leta 1550 in moj prijatelj Primož Trubar je napisal prvi knjigi v slovenščini – Abecednik in Katekizem. Nanj sem bila zelo ponosna. Meni pa je dal zelo pomembno nalogo – knjige naj pretihotapim v našo, slovensko, deželo. Bila sem zelo počaščena, a naloga je bila nevarna, saj katoliški nadzorniki pregledajo ves tovor, da ne vozimo prepovedanih knjig.

Prišel je dan, ko smo s knjigami odšli iz Nemčije. Že zgodaj zjutraj pred sončnim vzhodom smo se z drugimi protestanti odločili knjige skriti v sode z vinom. »Hitro, da te kdo ne vidi!« mi je zaklical prijatelj. Stekla sem do soda, hitro, ampak neopazno in nesumljivo, knjige smo odložili na dno soda in se vkrcali. Pogledala sem skozi okno in zagledala Trubarja, ki mi je mahal in klical za nami: »Vso srečo, pa piši mi kaj!« Nasmehnila sem se in mu pomahala, nato pa sem se osredotočila na vožnjo. Vse je šlo po načrtu, ceste so bile mirne, sonce je že sijalo na nas in nas ogrelo. Mi pa smo si veselo prepevali.

Mislila sem, da je vseh muk že konec, ko smo sredi ceste zagledali tri ljudi, ki so nam kazali, naj se ustavimo. Zgrabila me je panika, strah me je bilo, kaj se bo zgodilo, če najdejo knjige. Primožu ne bo nič, saj je knjigi izdal pod psevdonimom, nas pa bodo zaprli in nas mučili, na koncu pa ubili. »Joj, upam, da ne najdejo knjig!« Ustavili smo se in do nas je pristopil velik mož ter rekel: »Pregled tovara bomo opravili!« S prijatelji smo samo pokimali in stopili s kočije. Možje so začeli premikati sode in si jih boljše ogledovati. Na srečo se še niso dotaknili soda s knjigami in kamenjem, ki smo ga tam postavili za težo. Skoraj so nas že izpustili, ko eden izmed mož opazi, da je en sod ostal nepregledan. Stopil je do soda in si ga je ogledoval z začudenim izrazom na obrazu. »Je kaj narobe?« sem vprašala prestrašeno. On pa je odgovoril: »Ne, nič ni narobe, samo malo težji od ostalih je. Smem pogledati vanj?« Zgrabila me je panika, a sem mu, kolikor je bilo mogoče, mirno odgovorila, da ni problema in naj se sam prepriča, da tovorimo vino. Začel je odpirati sod in preden mu je uspelo, je zagledal neko drugo kočijo, ki je vse hitreje prihajala proti nam. »Moram iti, da pregledamo še njih. Vso srečo na poti!« Pokimali smo mu in se poslovili ter hitro odpeljali stran. Vsi smo bili olajšani in nihče ni rekel besede, saj nas je dogodek pretresel. Tako smo se vozili še dva dni in končno prispeli v našo, slovensko, deželo. Ustavili so nas le enkrat, a bilo je več kot dovolj.

Knjige sem odnesla domačim protestantom, kot je naročil Trubar. Ti so bili knjig zelo veseli. Jaz pa sem se odpravila v svojo rojstno hišo in tam hitro zaspala – ponosna in vesela, da smo končno dobili svoje prve knjige.

Tinkara Umek, 9. a

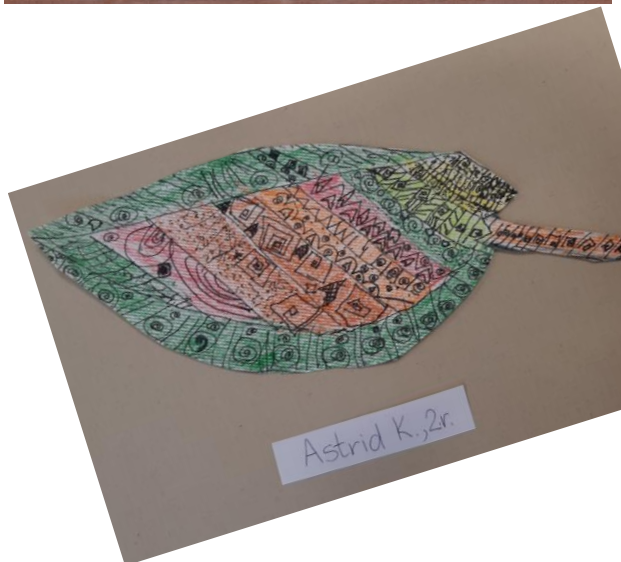
LIKOVNO USTVARJANJE

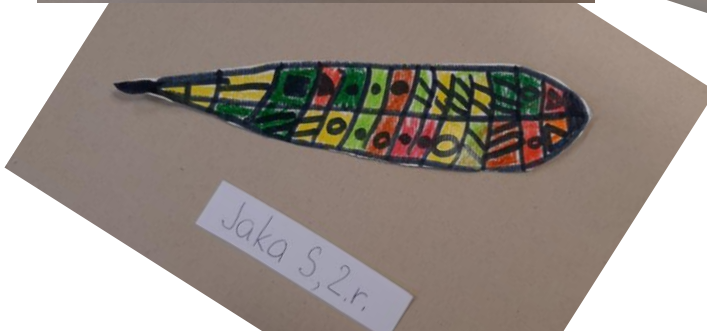
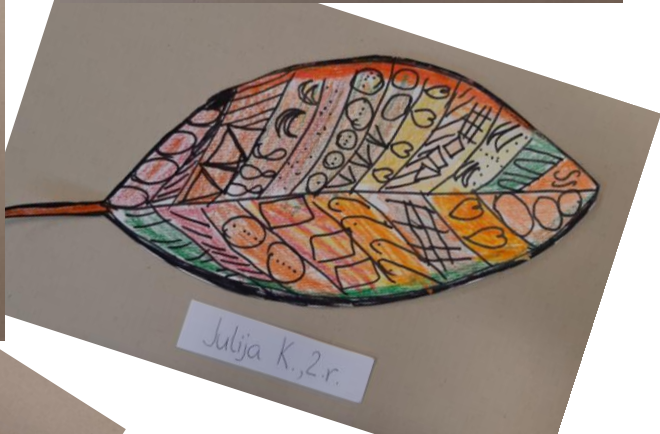
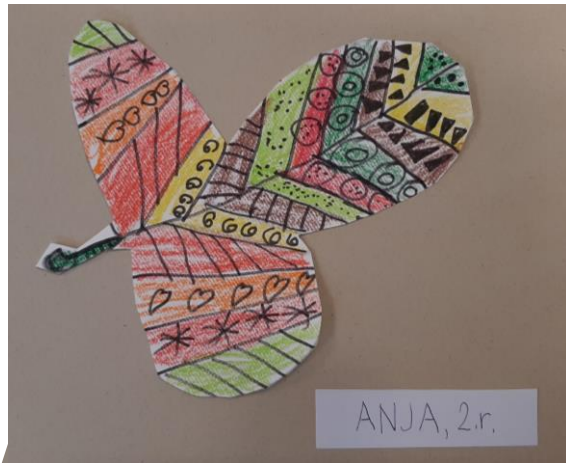
1. razred

Učenci so poslušali pravljico *Neke božične noči*, nato pa so v skupinah po trije narisali svoje božične smrečice.

Likovno ustvarjanje 2. razreda

3. razred

4. razred

5. razred

Tretja triada

Učenci 7. razreda so naredili božične kipe iz odpadnega materiala in si tako pričarali božično vzdušje v razredu.

Učenci 9. razreda so se decembra pri likovni umetnosti lotili kolorizma.

Pri likovnem snovanju pa so učenci izdelovali zimske linoreze.

Žana Špiler

Monika Levičar

Nejc Kožuh

Katarina Ferlan

Štefan Lerinc

Gaj Bračun

Tinkara Umek

Maša Vasiljević

INTERVJU

Intervju z učiteljico Uršo Vidmar

Novinarji smo naredili intervju z učiteljico likovne umetnosti, Uršo Vidmar. Postavili smo ji nekaj zanimivih vprašanj, na katera nam je z veseljem odgovorila.

Ste učiteljica likovne umetnosti. Ali je bila pot do tega mesta težka?

Ja in ne. Faks je težek, ampak sem vedela, da to hočem, in sem ga naredila. Me je mučilo, kdaj nisem naredila izpita v prvo, potem se pa potruđiš in prideš čez to. Vsaka pot je težka, ampak mislim, da če hočeš, narediš.

Ste že od nekdaj želeli biti učiteljica, ali vas je le zanimala likovna umetnost?

Ne, nisem si od nekdaj želela biti učiteljica. Sem pa ugotovila, da me zanima delo z otroki in da je res dober občutek, ko ti otroci začnejo zaupati.

Kaj bi bili po poklicu, če ne bi bili učiteljica?

Čisto nič drugega, ker imam najbolj zakon poklic na svetu ☺.

Katera je vaša najljubša likovna tehnika?

O, ta je pa težka! Če bi morala eno izbrati, bi rekla grafika.

Kaj za vas predstavlja likovna umetnost?

Haha, izziv, veselje, sproščanje. Kaj pa vam?

Kdo je vaš najljubši umetnik/umetnica? Ali imate najljubše likovno delo?

Ne, nimam niti najljubšega umetnika niti najljubšega dela. Je tako kot pri glasbi, ne moreš ves čas isto poslušati.

Poznate kak stereotip o umetnikih, s katerim se strinjate oziroma ne strinjate?

Za umetnike velja, da so zelo zasanjani, živijo v svojem svetu, so zelo zadržani, pa mislim, da jaz nisem, tako da se s tem ne strinjam.

Kje najdete navdih za umetnost?

Vsepovsod. Malo tu, malo tam.

Ali ste mnenja, da je lahko vsak umetnik?

Lahko je vsak umetnik, če ima željo do tega. Ni pa vsak nadarjen umetnik.

Kako prepoznate talent v otroku?

Če ima veselje za delo, je motiviran za izboljšanje, posluša nasvete in je pripravljen delati.

Ali ste že v otroštvu radi ustvarjali?

Ja, ves čas sem risala, pisala, kjer koli.

Učiteljici Urši se najlepše zahvaljujemo za njene iskrene in zanimive odgovore.

Gal Brljavac, Tinkara Umek in Maša Vasiljević, 9. a

ŠPORTNA RUBRIKA

UEFA liga prvakov

Liga prvakov (krajše UCL) je vsakoletno klubsko nogometno tekmovanje, ki ga organizira UEFA. Gre za enega najbolj prestižnih klubskih tekmovanj na svetu.

Liga prvakov je bila ustanovljena leta 1955, takrat pod imenom pokal evropskih šampionskih klubov. Leta 1991 je bila dodana skupina play-off, leto kasneje pa je tekmovanje prevzelo današnje ime.

Tekmuje 32 klubov iz lige Europe. Na začetku tekmovanja je osem skupin s po štirimi klubi. Prva dva nadaljujeta v osmino finala, potem sledita četrtfinale in polfinale, nazadnje pa se odvije finale. Zmagovalec lige prvakov se na koncu pomeri tudi z zmagovalcem lige Europa. Iz petih največjih evropskih lig (Premier league, Serie A, Bundesliga, Laliga in Ligue 1) v ligo prvakov pridejo po štirje klubi .

Zmagovalec v finalu dobi 15 milijonov evrov, poraženec pa 10 milijonov evrov.

Najuspešnejši klub je Real Madrid, saj ima 13 naslovov. AC Milan z osmimi naslovi zaseda drugo mesto, Bayern München in Liverpool pa sta vsak s po šestimi naslovi na tretjem mestu.

Tilen Zupančič Jevšnik, 7. a

TALENTI MED NAMI

HANA GRUBIČ

Uvajamo novo rubriko – Talenti med nami, v kateri bomo predstavljali perspektivne učence naše šole. Tokrat vam predstavljamo Hano Grubič, ki se je udeležila Mednarodnega otroškega pevskega festivala, na katerem se je odlično odrezala. Novinar Jan je z njo opravil intervju, dodajamo pa tudi njen zapis, v katerem je opisala doživetje, ki ga ne bo pozabila.

Kdaj si začutila, da se želiš ukvarjati s petjem?

Že ko sem bila mlajša, sem zelo rada pela, zaradi česar mi je mami kasneje predlagala, da se vpišem na solo petje.

Kdaj si se udeležila Mednarodnega otroškega pevskega festivala, na katerem si zasedla četrto mesto?

Prijavila sem se junija 2021, opravila avdicijo, prvi nastop in avgusta zapela v finalu.

Kako bi opisala prizorišče?

Bilo je napeto. V garderobi sem spoznala pevke z različnih koncev Slovenije. Z nekaterimi sem tudi ohranila stike.

Kakšni so bili tvoji občutki pred festivalom, kakšni po njem?

Pred festivalom sem imela veliko tremo, ko pa sem stopila na oder, mi je odleglo in pesem sem odpela, kolikor je bilo mogoče sproščeno.

Kakšni občutki pa se v tebi zbudijo danes, če pomisliš na ta dogodek?

Ko zdaj pomislim na pevski festival, imam mešane občutke. Sem ponosna nase, a hkrati vidim v odpeti pesmi napake, ki jih bom naslednjič odpravila.

Kakšne želje in cilje imaš na področju petja za prihodnost?

V prihodnosti si želim še več takih izkušenj, mogoče bom del vokalne skupine GLOSS.

Hani se najlepše zahvaljujemo za odgovore in ji želimo veliko uspeha pri razvijanju njenega talenta.

PEVSKI FESTIVAL

Pred tremi leti sem se vpisala v šolo petja. Od tistega dne naprej vsak dan redno vadim, zato me je moja mentorica prijavila na Mednarodni otroški pevski festival Brežice.

Ko sem izvedela, da bom sodelovala, sem se rahlo prestrašila. Nisem navajena na pevske nastope in imam pred njimi veliko treme. Prvi pogoj, da bi lahko nastopala, je bil, da posnamem posnetek in ga pošljem organizatorjem festivala (kot avdicija). Od stopetdesetih pevk in pevcev nas je avdicijo opravilo le petdeset. Po avdiciji je sledil prvi nastop, iz katerega je petindvajset pevk in pevcev odšlo na finalni nastop. Bila sem med njimi! Bila sem ponosna nase in ves prosti čas sem porabila za vajo. Nato pa je nastopil finalni nastop. Nanj sem povabila starše, babici in dedka, strica in teto ter najboljšo prijateljico. Vsi so prišli. Ko se je festival začel odvijati, sem se v garderobi preoblekla, naličila in upela glasilke. Tam sem spoznala tudi druge nastopajoče. Spoprijateljila sem se s sovrstnico, ki je nastopala pred mano. Obe sva imeli tremo. Čez nekaj časa pa me je voditeljica poklicala na oder. Imela sem zelo mešane občutke. Strah me je bilo, vendar sem se zelo veselila nastopa. Ko sem stopila na oder, se je glasba začela predvajati. Imam navado, da vedno med nastopom pogledam v občinstvo, kar me umiri. Začela sem peti, pesem se je hitro odvijala in že sem zaslišala aplavz publike. Bila sem ponosna nase, srečna. Počasi sem se odpravila z odra, kjer me je čakal oči s šopkom mojih najljubših rož. Zraven njega sta stali moja najljubša prijateljica in Ema. Bila sem vesela in presenečena, saj nisem pričakovala rož.

Nastopil je čas, da žiranti razglasijo ocene. Bila sem četrta. Pevski festival je bila odlična izkušnja in mogoče se bom prijavila tudi drugo leto.

Hana Grubič, 8. b

LAHKIH NOG NAOKROG ...

Združene države Amerike

Pojem »Amerika« je bil oblikovan v zgodnjem 16. stoletju in sicer po Amerigu Vespucciju, italijanskem raziskovalcu in kartografu, ki je nedolgo za Kolumbom raziskoval obale Južne Amerike in potrdil obstoj novoodkrite celine.

Združene države Amerike so zvezna republika v Severni Ameriki, sestavljena iz 50 geografsko povezanih zveznih držav in dveh ločenih. Država se razteza med Atlantikom na vzhodu ter Tihim oceanom na zahodu in si deli severno mejo s Kanado ter južno z Mehiko. Njena prestolnica je Washington. Največja mesta ZDA po številu prebivalcev so: New York, Los Angeles, Chicago, Houston in Phoenix.

Površina Združenih držav Amerike meri skoraj 10 milijonov km². Ima 303 milijonov prebivalcev, s čimer je tretja država na svetu po številu prebivalcev. Prebivalstvo je v največji meri naseljeno ob obalah oceanov: več kot tretjina ob Atlantiku, približno šestina vzdolž Pacifika in slaba sedmina ob obalah Mehiskega zaliva. Govorijo angleško. Denarna enota pa je ameriški dolar.

Združene države Amerike imajo zelo veliko znanih osebnosti. Če jih ne srečate na ulici, je najbolje oditi v Muzej voščenih lutk, kjer so lutke do potankosti podobne resničnim ljudem. Muzej je razdeljen na različna področja (filmske osebnosti, osebnosti iz sveta politike, glasbe, športa, literature in podobno). Tako da se za vsakega obiskovalca najde kaj zanimivega.

Predsednik Joe Biden v Muzeju voščenih lutk

Klasična prehrana Združene države Amerike je preprosta, hitra in žal tudi nezdrava. Veriga restavracij s hitro prehrano McDonald's je postala simbol ameriške kulturne kolonizacije sveta.

Značilne jedi: Cheeseburger, Reuben sendvič, Hot dog, Nachos, pizza, piškoti, pite, meso z žara, zvitki z jastogom, ocvrt piščanec, pokovka, pečen fižol ...

Viri:

<https://eucbeniki.sio.si/geo8/2580/index.html>

https://sl.wikipedia.org/wiki/Geografija_Zdru%C5%BEenih_dr%C5%BEav_Amerike

Ana Sinkovič, 7. a

PRAZNIČNA PEKA

Naš novinar Tilen je za vas pripravil posebno božično presenečenje – pri gospe Marjetki, naši šolski kuharici, je izprosil recept za slastno Cimetovo rulado z medeno limonino kremo. Želimo vam obilo užitkov pri pripravi in še več pri »pospravljanju« pripravljenega v vaše želodčke.

Cimetova rulada z medeno limonino kremo

Čas priprave: 15–20 minut

Čas kuhanja: 8 minut

Količina: 1 rulada

Sestavine za rolado:

- 5 jajc
- ščepec soli
- 115 gramov moko
- 1 čajna žlička cimeta
- 100 gramov sladkorja
- 1 čajna žlička pecilnega praška
- 1 čajna žlička cimeta
- 1 vrečka vanilijevega sladkorja

Sestavine za nadev:

- 250 gramov mascarpone sira
- 3–5 žlic medu
- 4–5 žlic limoninega soka
- 150 ml sladke smetane za stepanje
- 2 lističa želatine

Postopek:

Jajca ločimo na beljake in rumenjake. Iz beljakov stepemo čvrst sneg in mu med stepanje dodamo ščepec soli.

Rumenjake in sladkor stepamo do svetlo rumene barve. Moko, cimet in pecilni prašek zmešamo skupaj.

K rumenjakovi zmesi po delih in počasi vmešamo sneg. Nato pa še po delih presejano moko s pecilnim praškom.

Zmes razporedimo po namaščenem papirju za peko razgrnjenem po pekaču.

Položimo v segreto pečico na 200 stopinj za 8–10 minut. Pomembno je, da se biskvit ne speče preveč, drugače bo med zavijanjem počil. Po 8 minutah zato nujno z zobotrebcom preverite, če je pečen. Če zobotrebec pride ven čist, je pečen.

Pečen biskvit prevrnemo na vlažno čisto kuhinjsko krpo in ga zvijemo v rulado. Ohladimo.

Želatino namočimo v mrzlo vodo, da se omehča. Mascarpone sir, med in limonin sok zelo zmešamo. Na najnižjo od temperatur štedilnika pristavimo kozico s toliko vode, da ima prekrito dno. Želatino ožamemo in jo dodamo v kozico ter počakamo, da se popolnoma stopi. Stopljeno odstavimo s štedilnika in pustimo toliko časa, da stepemo smetano. Sladko smetano stepamo do mehkega. Takrat vanjo med hitrim mešanjem z mešalnikom vlijemo želatino.

Ohlajeno rulado odvijemo in namažemo s kremo ter zvijemo nazaj. Zavijemo v aluminijasto folijo in položimo v hladilnik za vsaj 2–3 ure, najbolje čez noč, saj se bo dobro ohlajena najlepše razrezala.

Dober tek!

AVTOHTONE SLOVENSKE JEDI

KRVAVICE

Sestavine:

- meso svinjskih glav
- riž
- ješprenj
- čebula
- črevna mast
- kri
- juha
- sol
- poper
- majaron
- piment
- muškadni orešček
- limonina lupina
- svinjska ali goveja čreva
- špile

Postopek:

Posebej skuhamo meso svinjskih glav, riž in ješprenj. Prepražimo čebulo in črevno mast, nato zmeljemo meso glav, črevno mast in čebulo. Dodamo začimbe – sol, poper, majaron (nekateri dodajo še piment in muškadni orešček), naribano limonino lupino ter juho, ki smo jo prihranili po kuhanju mesa svinjskih glav. Na koncu dodamo še kri. Vse skupaj dobro premešamo. Napolnimo debela ali drobna svinjska čreva, lahko tudi drobna goveja, ki jih na koncu zašpilimo.

Žana Purkat, 7. a

JOTA S KISLIM ZELJEM IN KLOBASO

Čas priprave: 20 minut

Čas kuhanja: 2 uri in 20 minut

Sestavine za štiri porcije:

- 500 g kislega zelja
- 200 g krompirja
- 300 g rjavega fižola
- 1 žlička soli
- 2 lovorjeva lista
- 5 zrn črnega popra
- 20 g moke
- 1 čebula
- 3 stroki česna
- 2 klobasi

Postopek:

Fižol preberemo, speremo pod tekočo vodo, stresemo v skledo in zalijemo s toliko hladne vode, da je voda vsaj štiri prste nad fižolom. Fižol, ki se ne potopi, polovimo in zavržemo. Fižol namakamo vsaj 8 ur, najbolje je, da ga namakamo čez noč. Čas namakanja fižola ni vštet v čas priprave!

Naslednji dan fižol najprej 15 minut kuhamo v vodi, v kateri se je namakal, nato pa zamenjamo vodo in fižol kuhamo še 30 minut. Fižol mora ostati malo trši, saj ga kasneje dodamo še v joto in se ne sme prekuhati. Solimo ga šele takrat, ko je kuhan! V kozico stresemo kislo zelje, dodamo lovorjev list, sol in nekaj zrn črnega popra. Prilijemo vodo in kuhamo približno 50 minut. Kuhano zelje odcedimo, pet žlic tekočine pa prihranimo.

Olupimo krompir, ga operemo in zrežemo na manjše koščke. Stresemo ga v kozico, zalijemo s hladno vodo, solimo in kuhamo 15 minut. Kuhan krompir odcedimo.

V večji lonec stresemo kuhan fižol z vodo in dodamo odcejen krompir ter kislo zelje (in prihranjeno tekočino). Po potrebi dosolimo in vse skupaj kuhamo še deset minut. V kozici zavremo vodo za klobaso in jo kuhamo 15 minut. Po želji klobaso prebodemo, da iz nje izteče tekočina.

Klobaso zrežemo na kolobarje. Čebulo in česen olupimo ter sesekljamo. V ponvi popražimo čebulo, potresemo z moko in dodamo klobaso ter česen. Vse skupaj dobro premešamo. Mešanico primešamo že kuhani joti in postrežemo.

Vir: okusno.je

KAJ NAJ BEREM?

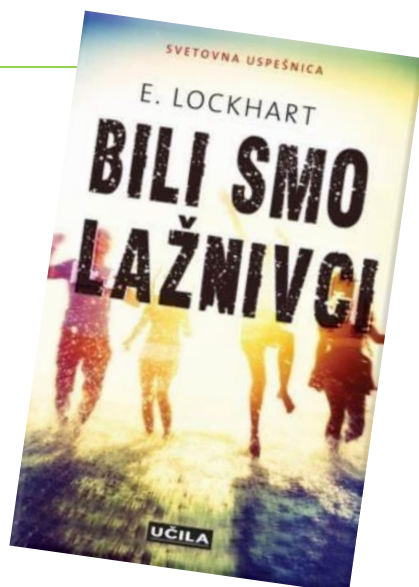
Tokrat vas vabimo k branju treh knjig, ki vam ju priporočajo naše bralke, in sicer *Gremo mi po svoje* (Nataša Konc Lorenzuti), *Bili smo lažnivci* (E. Lockhart) in *35 kil upanja* (Anna Gavalda).

E. Lockhart: Bili smo lažnivci

Cadence živi z mamo in tremi psimi, oče ju je zapustil, ko je bila še otrok. Njena deda in babi imata privaten otok, na katerem živijo njune hčerke Penny, Carrie in Bess. Cadence ima tudi nekaj bratrancev in sestričen, ki živijo na tem otoku, in to so: Johnny, Mirren in Gat. Vsi štirje so ustvarili svojo prijateljsko skupino z imenom Lažnivci. Vsako poletje se dobijo na otoku, ampak 15. poletja se Cadence ponesreči, pri čemer tudi izgubi spomin, zaradi česar ji mama dve poletji ne dovoli iti na otok. Ko končno pride nazaj, jo tam že čakajo Lažnivci. Skupaj preživljajo poletje, Candence pa se začneja spominjati določenih dogodkov iz svojega življenja. Spomni se zadnjega večera petnajstega poletja, ko se je zvečer znašla sama na plaži v spodnjem perilu, ena izmed njihovih hiš pa je bila v ognju. Zakaj je bila sama na plaži? Zakaj ni imela oblačil? Je to povezano z njeno nesrečo? Zakaj je gorela njihova hiša? Tudi Candence se sprašuje vse to in še več. Vse te odgovore pa lahko najdete v knjigi. Priporočam, da knjigo preberete, saj je njen razplet nepredvidljiv in šokanten.

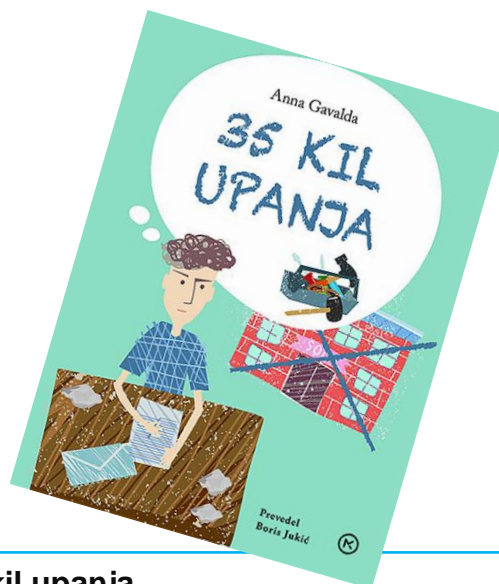
Tinkara Umek, 9. a

Nataša Konc Lorenzutti: Gremo mi v tri krasne

Knjigo Gremo mi v tri krasne je napisala slovenska pisateljica Nataša Konc Lorenzutti. Knjiga govori o mladostnikih, ki so imeli različne težave, ampak njihove težave so bile povezane z zasvojenostjo. Glavna junaka zgodbe sta bila Uroš in Valentina, oba srednješolca. Uroša smo že lahko spoznali v pisateljicini knjigi Avtobus ob treh, ki smo jo tudi brali za Cankarjevo tekmovanje. Zgodba Gremo mi v tri krasne pa je bila letošnja izbira knjige na Cankarjevem tekmovanju. Obe zgodbi sta nagrajeni z nagrado Zlata Hruška. Knjigo bi priporočila vsem mladostnikom, saj bi spoznali, da imajo nekateri drugi otroci lahko še večje težave, kot jih imajo sami.

Zala Simonišek, 9. a

Anna Gavalda: 35 kil upanja

V knjigi je zgodba o dečku po imenu Gregoire (dedek ga kliče Toto). Deček sovraži šolo in učenje. Zelo rad ima izdelovanje in popravljanje stvari s svojim dedkom. Ponavljal je 3. in 6. razred. Pred koncem 6. razreda ga izključijo iz šole. Starša sta razočarana in obupana. Dečku je všeč internat, kjer veliko izdelujejo tehnične stvari. Po koncu poletnih počitnic in pogovoru z dedkom pošlje prošnjo za v internat. V prošnji napiše, da tehta samo 35 kil upanja. Internat ga sprejme, tam opravi sprejemni izpit in ravno takrat mu zbolí dedek. Deček se zelo trudi zanj in se zavzame za šolo. Knjiga je zelo zanimiva in smešna, zato je primerna za vse. Prebrala sta jo oba moja brata in mami.

Katarina Ferlan, 8. a

AKTUALNI PROJEKTI

Zdrava šola: MI VSI ZA LEPŠI (BOLJŠI) JUTRI

Sporočilo projekta je kompleksno, celostno, za vsa področja zdravja, z željo po izboljšanju razmer.

Cilj Zdrave šole je zajeti vsebine zdravega življenjskega sloga za vse generacije (zdrava prehrana, hidracija, več telesne aktivnosti, duševno zdravje, počitek, regeneracija). Nadaljevali bomo z vsebinami, ki krepijo duševno zdravje, z vsebinami o ukrepih pri zasvojenosti s psihoaktivnimi snovmi. Vključili bomo tudi aktualne usmeritve glede epidemiološkega stanja v povezavi COVID-19 (higienski napotki, socialne razdalje ...). Spodbujali bomo k večji telesni dejavnosti v šoli in doma ter se ozaveščali o vzpostavljanju duševnega ravnotežja v nas samih, spodbujali povezovanje ter sodelovanje z drugimi deležniki in zavedanju o pomenu ohranjanja okolja – narave, v kateri živimo.

25. november 2021 je bil dan brez mobilnih telefonov, čas za pogovor v živo.

ŠOLSKA SHEMA

Letos ponovno razdeljujemo sveže sadje in zelenjavo ter mleko in mlečne izdelke v okviru trajnostnega razvojnega projekta Šolska shema, ki je financiran s strani Evropske unije. Projekt je namenjen uživanju LOKALNE hrane, kajti s podpiranjem tega projekta zagotavljamo živila, ki imajo višjo hranilno vrednost, manj aditivov, barvil in konzervansov, več vitaminov in mineralov. Zaradi krajših prevoženih poti pušča manjši ogljični odtis, na izgled so lahko manj privlačna, vendar so kakovostnejša in bolj okusna živila. S tem, ko kupujemo lokalno hrano, ohranjamo delovna mesta v slovenskem kmetijstvu in prispevamo k samooskrbi, skušamo okrepiti lokalne kmetovalce in si tako zagotoviti bolj zdravo hrano, ki je pridelana bližje našemu domu.

Glavni lokalni dobavitelji sta Kmetija Glas, ki nam vsakotedensko pripelje domača jabolka, ter Kmetija Sinkovič, ki našo šolo oskrbuje s svežim mlekom in mlečnimi izdelki (<http://www.kmetijasinkovic.si/>).

RAZVEDRILO

Smeh je edino zdravilo, ki nima stranskih učinkov!

Ali kdo ve, koliko časa preživi koronavirus na zvezkih in učbenikih? Jaz jih bom pustil še kak mesec v karanteni – za vsak slučaj.

Pri slovenščini učenci pišejo domišljjski spis z naslovom *Kaj bi naredil, če bi imel milijon evrov*. Janezek odda prazen list, zato ga učiteljica vpraša: »Janezek, zakaj nisi nič naredil?«

Janezek: »Če bi imel milijon evrov, bi delal točno to!«

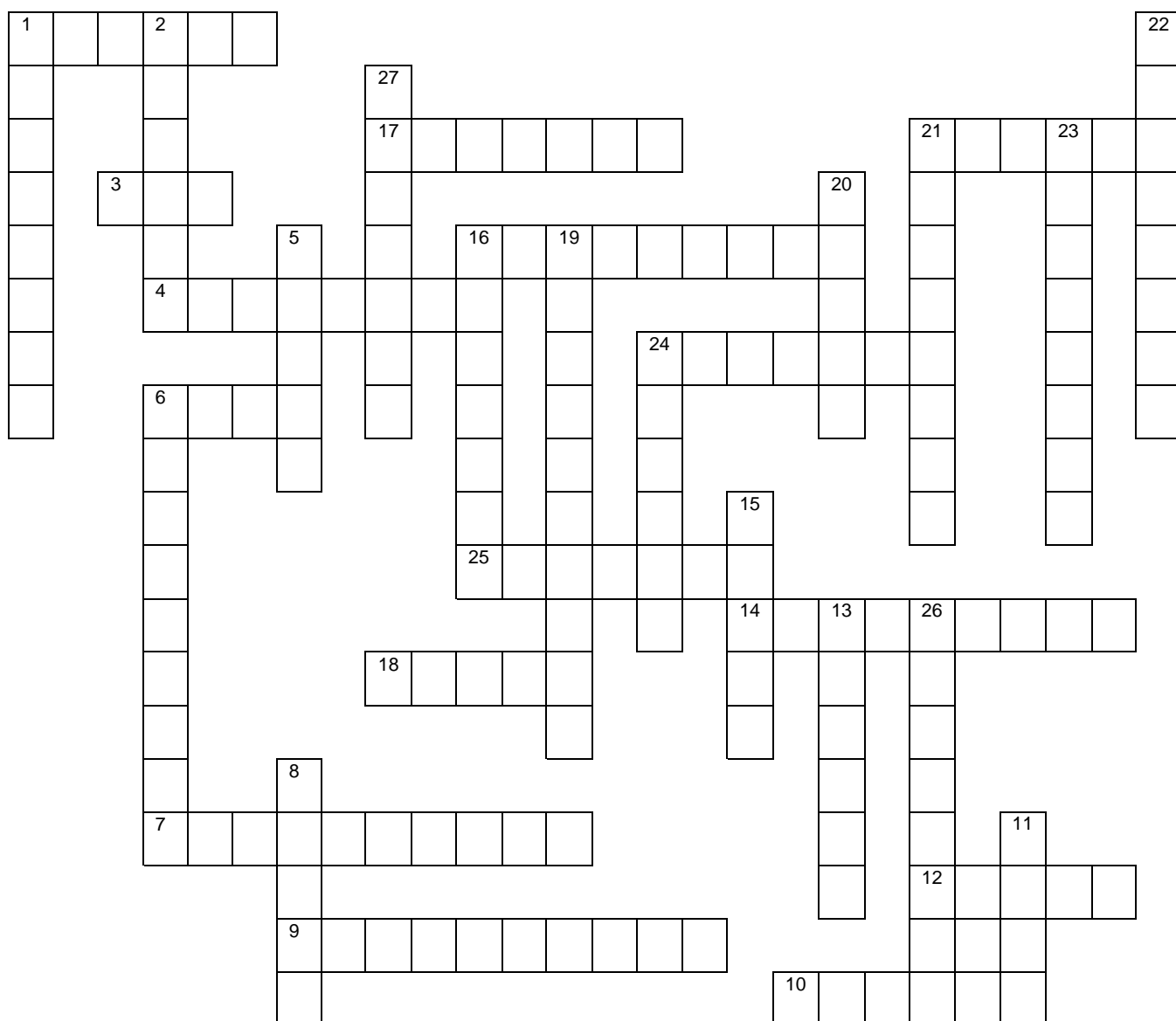
Kakšni časi! Hodiš po ulici, v žepu imaš najnovejši iPhone. Spodrsne ti na ledu, padeš in zasliši se »škrccc«. Upaš, da je šel kolk.

Učenec vpraša učiteljico: »Ali je pošteno, da je nekdo kaznovan za nekaj, česar ni storil?«

Učiteljica: »Ne, to ni pošteno.«

Učenec olajšano: »Dobro. Domače naloge nisem napisal.«

VODORAVNO: 1 – največja država na svetu, 3 – glavno mesto Italije, 4 – severna soseda Slovenije, 6 – glavno mesto Švice, 7 – država, ki je znana po kengurujih in koalah, 9 – glavno mesto ZDA, 10 – glavno mesto Turčije, 14 – država, katere glavno mesto je Reykjavik, 16 – država, katere glavno mesto je Caracas, 17 – država, ki ima ozemlje tako v Evropi kot tudi v Aziji, 18 – glavno mesto Belorusije, 21 – Država v Severni Ameriki, 24 – glavno mesto Belgije, 25 – sedma največja država v Evropi.

NAVPIČNO: 1 – država, katere glavno mesto je Bukarešta, 2 – država, ki je na drugem mestu po številu prebivalcev, 5 – prestolnica Grčije, 6 – največja država v Južni Ameriki, 8 – glavno mesto Kanade, 11 – prestolnica Peruja, 13 – prestolnica Anglije, 15 – glavno mesto Egipta, 16 – najmanjša država na svetu, 19 – država, ki je znana po tulipanih, 20 – država Združenega kraljestva, 21 – država z največ prebivalci na svetu, 22 – tretja največja država v Evropi, 23 – največja država v Afriki, 24 – glavno mesto Nemčije, 26 – šesta največja država v Evropi, 27 – sosednja država Slovenije.

Avtor križanke: Tilen Zupančič Jevšnik

VABILO UREDNIŠTVA

Spoštovane bralke in bralci!

Na mizi v avli šole ste lahko opazili »**škattlo z vprašanji in težavami**«.

Novinarji in novinarke Cajtenga vas vljudno vabimo, da **anonimno** zapišete svoja vprašanja ali težave.

Vas morda zanima, kako se lažje naučiti učno snov? Ne veste, kako simpatiji povedati, da vam je všeč? Ali pa vas starši pri kakšnih stvareh ne razumejo?

S čimer koli se soočate, **nobena težava ni nerešljiva**. In če imate problem, za katerega ne želite, da bi kdo izvedel zanj, nam ga torej lahko zaupate povsem anonimno.

V naslednjih izdajah Cajtenga se bomo potrudili podati kakšen dober nasvet, odgovore pa bomo poiskali tudi pri strokovnjakih za področja, ki se jih bodo vaša vprašanja dotikala.

Lepo vas pozdravljamo!

Novinarke in novinarji Cajtenga

- **CAJTENG**, časopis OŠ Adama Bohoriča Brestanica, december, 2021
- **Uredništvo**: Šolska cesta 29, 8280 Brestanica
- **Novinarji**: Gal Brljavac, Jan Brljavac, Žana Purkat, Lia Rakar, Ana Sinkovič, Anaja Teodorovič Avsenak, Tinkara Umek, Maša Vasiljevič, Tilen Zupančič Jevšnik
- **Mentorica**: Suzana Remih
- **Lektoriranje**: Milena Žičkar Petan, Suzana Remih
- **Likovni in literarni prispevki**: učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Drugi sodelavci**: učitelji in učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica

